

**DAXUYANIYA
YEKÎTIYÊ**

**BİRLİK
DEKLERASYONU**

DEMA ŞOREŞGERÎ Û PIRSA YEKBÛNE

Herçiqas hılberin û encamên teoriya şoreşgeri, hêçandinên şoreşên netewî û cıvaki dewlemend û pêşketi bın ji, disa lı dij neyar tekoşineke gışti û bı rexıstını lı gor mercên her welati dı pêvajoyên cıvaki û siyasi de demeke alúz, teng û gıran dajo. Bı taybeti lı welatên ku bızava (tevgera) karkeran jar e, an ji dı bın tesirên burjuvaziyên bıçûk de ye, xwediyê rêxıstineke bı serê xwe û bı hêz nin e, hemû qad û refên cıvakiyên cûrbe, cûr ji bo tekoşına armanceke gışti komkırın û berhev kırına wan hin ji zor û çetın dıbe. Û ji ber vi yeki ji, gehıstandın û pekanina pêvajoya “yekitiye” lı ser prensıbên şoreşgeriya yekiti ya çına karker hin ji gıring dıbe.

Dı welatê me yê mêtıngêh yê perçe perçe Kurdistanê de gelê me lı dij zılm û zora koledaran xwediyê tekoşineke dûr û dırêj e. Dı diroka bızava netewê me de bı serhıldan û berxwedanên serfiraz û serbılındi re, disa dı bızawa netewi jı her ali ve kêmasi û çewti ji gelek ın. Dı bın tada, kedxwari, zılm û zordariyeke nediti de rewşa abori, cıvaki û siyasi wan çewti, kemasi û şaşıyan tenê bı xwe re ne ani. Tesir bı tenê lı ser serketin û serfirazıyan ne kır,

dı cevaka me de birinên negativ yên kûr û giran vekır. Lı dij dijın tekoşineke bır rêxistinı û bı hêz pêk nehat, hın jı sıst û qels bû. Lı Kurdıstana Bakûr, dı qada tekoşinê de jı vê mirasa negativ herkes para xwe stend.

Lı Kurdıstana Bakûr, tekoşına ku lı dij zılm, zordesti, kedxwari û tadayê tê dayin, carinan derbe dıxwe û tê qutkırın. Tekoşına rızgariya netewi lı gor mercên xwe yên taybeti rêçeke xwerû û bı ferq da pêş xwe. Bı taybeti salên 1970 yi jı bo qerekerên demeke nû giring e. Dı vê demê de çına karkên Kurdistanê dest bı nasandına vatiniyên xwe yên netewi û navnetewi kır û ditin û birbubaweriyên rızgariya netewiya nûjen zelal bû û xwe da diyar kırın. Lı welat guhartın û pêşveçûnên abori, cıvaki û siyasi bızavake jindar pêk ani. Dı 1975-an de sedemê têkçûna bızava Kurdıstana Başûr, dı qada cihanê de serfirazi û serketinên Sistema Sosyalist û şoreşên netewi û cıvaki, bı kurti bızava cıvaki lı pêvajoya şoreşger tesir kır û bı lêz û bez pêşve bır. Dı warê ideolojik de jı sosyalizma zanısti re gengazi pêk ani.

Lê ev pêşveçûnên pozitif bı serê xwe, nıkarıbûn hemû cûrên çin û qadan dı armanceke de, jı bo rızgariya netewi û rızgariya cıvaki dı qanaleke de bine ba hev û bıke yek. Jı ber ku dı wê demê de vatiniyên giring yên ideolojik, politik û yên rexistinı ne hatıbûn pışaftın. Ev jı beri her tıştı, tecrube dıxwest, tecrubên netewi û cıvakiyên gıştı û navnetewi dıxwest, jı diroka bızavên rızgariyên netewi ders, raman û tecrûbe derxıstın dıvê. Lê ev kar ne hatê kırın û wan mercên kêrhatiyên berçav ne hat hêjandın. Herweha hipotezên teorik yên şoreşa Kurdistanê ne hat pêşketın û hunandın. Lı gor mercên tekoşına rızgariya netewi, rêxistinên çak, pak û nûjen û jindar ne hat efirandın. Jı kêmasi, çewti û şaşıyên rêxistinê ideolojiya burjuva û burjuvaziyê bıçûk rızgar ne bûn û gavên pêşketi ne hat avêtın. Tam ters hin jı kûr û fireh bû. Ew bıza-

wên demokrat-welatparêz yên ku bî navên çina karker dereketin holê - reng bî reng- ramanên burjuva an jî burjuvaziyên buçûk bîrin nav refên karkeran. Herweha çina karkerên Kurdistanê, jî tesira êrişen rast û çepên burjuvazi û burjuvaziyên biçûk ne hatin parastin, xêzeke çini yê serbixe ne hat pêk anin. Dî riya yekitiya bêzên demokratik de gavên pozitiv ne hatin avêtin.

Dawî jî van û jî hîn sedemên dîn, ne bî tenê bîzavên demokrat-welaltparêzê yên meyilên sosyalizmê jî, lî hember derba 12'e Îlone ya faşist bê haziri û destvala û destgîrêdayi man. Bî zanisti û bî rêk û pêk xwe paşve ne kişandin û nîkarîbû xwe bîparezîn. Nîkarîbûn rêxistin û kesên xwe yên pêşketi bîparêzîn. Ya herî xirab, kêmasi, çewti û şaşiyên têkçûna 12'e Îlonê ya berçav ne didin û bî awake zanisti û mîrxasi jî wan re lî pîşaftinan ne gerîyan. Tam tersê wê, dî tewr û ramanên xwe yên reformist, teng, şaş û çewt de jiyana xwe ya rêxistinî domandin. Û jî ber vê yekê jî, jî nû ve perçebûn û cûdabûn çêbûn. Lî pey hev cudabûnên bê jindar û nexweş çêbûn. Ew potansiyela şoreşgeriya ku bî salan pêk hatibû pîraniya wê heba bû. Xîrîfandin, gêjbûn û pûçbûn her ku çû zêde bû. Herkes para xwe jê girt û dîgre.

Hêza wan ne gehiştê paşve anina pêvajoyê, peşi lêgirtina birûbaweriyên pêşketi û raberizînên (munaqêşên) dî debarên rêxistinên şoreşger, demokrat û welatparez de "rêxistinêke çawa, programeke çawa û tekoşîneke çawa" û rawestina cûdabûnên lî ser bîngêhen çini. Tam tersê wê dî pêvajoyê de tekoşina ideolojîk û rêxistinî bî şêweki bê hempa lî diji yên ku dîxwazîn çina karker dî xêzeke rast û şaş de bî reformizma burjuvaziyê biçûk ve biftetsinî û yên ku dîxwazîn ideolojiya çina karker bî şekleki qebe sekterizma "çep" de veşêrin hat dayin û xeliya ser çavên wan ket. Ev diyar bû ku bî van bînik û qotikên burjuvazi û burjuvaziyê biçûk jî nû ve avakirina parti-

yên gırsi çare nin e. Carek dın jı baş hat zanin û diyar bû, ku jı bo têkırına valabûna siyasiya ku lı Kurdistanê heye, pêngava diroki, lı ser prensibên şoreşgeri bı ci dibe, yekitiya çına karker lı gor sewiya tekoşına rızgariya netewi dıvê pêk bê; bı ideolojiya marksist-leninist bêt avakırın. Vatıniyên iroyin, dı vê babetê de avêtına pêngavên berçav in. Bazırganiya yekitiyê bê çek bıhêlın. Jı bo serxwebûna welat çıqas diwar û pıngarên ku lı pêş yekitiya çin û qadan hene, yek bı yek dıvê em jı holê rakın.

Em Komita Muwaqata PKK û PSKT-Joja Welat, dı tekoşına lı hember kolonyalizmê, faşizmê û imperyalizmê de bı burjuvazi û burjuvaziyê bıçûk re me hesab dit û rewşa me zelal bû. Dı vê dema nû de vatıniyên diroki me lı çareserkırınên nû gerand. Lı ser prensibên şoreşgeri jı bo pêkanina yekitiya çına karker, me bıryara pêngav avêtınên diroki da. Dı pêvajoya avakırına rêxistinên me de herçıqas cûdabûn jı bı xwe re bine, me ew gırt berçavan û me lı ser van prensibên yekitiyê ideolojik-politik û ideolojik-rêxistinini yên jêrin bı hev kır û em hatın ba hev. Me bıryar da, ku xebatên xwe lı ser navê Tevgera Sosyalist a Kurdistanê bıdomın.

REWŞA ÊIVAKÎ –ABORIYA KURDISTANÊ

Welatê me Kurdistan, lı gor menfeetên imperyalizmê dı nav dewletê heremê (Tırkiye, İnan, Iraq û Suriye) de ahtiye parvekırın û iro jı ev perçebûn dom dıke.

Welatê me cara yekem dı navbeyna İmparatoriyên İnan û Osmani de hat parvekırın û bı slan şer û êrişên talan û vêrankırınê dom kır. Pıngar lı pêş pêşveçûna abori, civaki û siyasi hat pêkanin. Dı pey şerê cihaneyê Duyemin de, lı gor menfeeta imperyalistan, dı nav welatên heremê de welatê me jı nu ve hat parvekırın û icar kırın 4 perçe. Ew dewletên ku Kurdistanê dı nav xwe de

parvekırın, dirok ziman, kultur û pişa (sınete) neteweyê kurd jı holê rakırın, heta ku jı destê wan hat û hêza wan gehişt hebûna neteweyê kurd inkar kırın. Serçaviyên hebûnên Kurdistanê yên ser û binê erdê talan kırın, hebûna abori-civaki wêran kırın. Lı pêş pêşveçûna wê ya serbixwe pıngar û diwaran çêkırın.

Bê şık mêtıngehkırına (kolonıkırına) Kurdistanê wılo ne asa (hêsa) bûye. Hezên mtingehkar lı hember xwe bê hejmar serhıldan û berxwedanên neteweyê Kurd ditne. Hêzên mêtıngehkar, bo komplo û êrişên xwe yên xwinrêj wan serhıldan û berxwedanan belav kırın. Mêtıngehkaran dıxwestın lı gor tekılıyên mêtıngeh û mêtıngehkariyê hebûna abori û cıvakiya her perçeyi lı welatê metıngeh lı gor ferqiyeta pêşveçûn û guhartınên cıvaki-abori rewşê buguhrının. Mekanizma kontrolê bı ya dewletên mêtıngeh a merkezi ve hat gıredan û kontrolê hın bêtur xurt kırın. Herweha lı her perçeyi dewleta mêtıngehkar, lı gor pêşveçûna kapitalizmê wê xıst nav pêvajoya perçebûn û paşvemayiya abori, civaki û siyasi.

Berpırsiyar û mûnerên organên me, lı ser abori û cıvakiya Kurdistana Bakûr munaqeşe kırın û qerekerê hılbırınê kapitalizm qebûl kırın. PSKT-Roja welat jı demeke dûr ve dı nav lekolineki weha de bu û lı gor merc û serçaviyên iroyin lekolin û legerina cıvaki-aboriya Kurdistanê dan PSKT-Roja Welat. Encama vê lekolinê û legerinê dê jı awıra gelemperi û jı qedroyan re bêt diyarkırın.

PERSPEKTIVÊN KURDÎSTANÊ Û PIRSA HEVKARÎYÊ

Dewletên heremê bı zora çek û lı gor menfeetên imperyalizmê welatê me perçe kırın; jı xwe re kırın metıngeh (koloni), qada kedxariyê ya mezın. Dı heremê de jı hela stratejik ve ciyekı me ye gıring heyê

û jî ber ve yekê, pîrsa kurd a netewî xwedî ci û çarçoveke pîr alî, mezin û girîng e. Pîrsa Kurdistanê, pîrsa herema me ya Rohilata-Navîn e û jî ber vê yekê, dibe pîrsa navnetewî.

Gelê me herçiqas perçebûna Kurdistanê û tixubên ku jî aliyê dewletên metingehkar ve hatine kışandin, wan nasneke jî, lê ev rastiyeke berçav e. Jî lew re, ev rewş xwe dî hebûna aborî, civakî û siyasî her perçeyî de, bî awakî berçav xwe şandî. Lê ve perçebûna cûda, lî her perçeyî pevajoya şoreşa diroki naguhurine. Tesirên mezin lî tekîliyên nav perçan nake. Pewîstî û dîvahiya hevkarî û piştgiriye jî, jî navê ranake. Tam tersê we, dî pîrsên perspektîvên şoreşê û yê hevkarîyê de, dîvê ev rasti tim lî ber çav neye durxîstî.

Dema em dî nav vê mercên çarçova siyasî, ciavakî û diroki de, lî doz û pîrsê binêrîn, lî Kurdistanî Bakûr lî pêş neteweyê kurd, pêvajoyê qerekerê ŞOREŞA DEMOKRATÎK A NETEWÎ YE. Dî vê demê de berberî û dijîyî herî bîngêhî û sereke ya netewî ye. Armanca şoreşê me, şikestina nîrê metingehkarîyê, avêtin û malaştina metingêhkarên tirk û împeryalîzmê; lî Kurdistanê pêkanîna dewleteke serbixwe, azad û civateke demokratîk e. Armanca Tevgera Sosyalîst a Kurdistanê ya dawî, lî Kurdistanê pêkanîna sosyalîzme efîrandîna civateke sosyalîst û pêşketî ye.

Dijmînen şoreşa me, lî der împeryalîzm û dewleta tirk a kolonyalîst, lî hundîr jî, we burjuvazîye hevkarê ku lî dij gelê me, bî burjuvazîyê kolonyalîst re hevkarîyê dîke, axayên xwedî ax û mal û mîlkên mezin û hêzên paşverûyên dîn in. Lî hember vê yekê, dî serî de çîna karker, gundî, bajariyê biçûk û lî gor rewşa xwe ya objektîv burjuvazîyê netewî bîngêhê civateka şoreşa me pêktînin. Durûti û qerekerê burjuvazîyê netewî dî nav tekoşînê de diyar û zelal dibe. Lî ser bîngêhê serxwebûne û menfeeta van çîn û qadan dîgîhîne hev û

qerekerê şoreşê, dı gava yekemin de dıke ŞOREŞA GELÊRÎ.

Çina karkerê Kurdistanê, dı cıvaka me de çina heri şoreşger e. Bı hejmar kêmbûn û jarbûna wê, jı pêkanina vatîni û berpirsiyariya wê ya netewî û navnetewî re na be pıngar û diwar. Lı welatê me pıranıya xebatkarên gund û bajarın, hevkarên bingehî yê çina karker ın. Tevgera Sosyalist a Kurdistanê, jı bo pêkanina serxwebûna Kurdistanê û cıvateke demokratik, dı seri de çina karker, xebatkarên gund û bajar, qadên dın û burjuvaziyê netewî, dı armanca pêkanina eniya deokratik a netewî de dıke yek. Ew hemû karker û xebatkarên ku lı Kurdistanê ne, jı kijan netewe dıbe bıla bıbe, wan de bı siwana xwe de dıke yek. Bı rexıstınên demokratik yê ermeni, ereb, tırk, suryani û yê dın yê hındıki re hevkarıyê dıke.

Tevgera Sosyalist a Kurdistanê, dı mercên perçebûn û belavbûniya iroyin de, hebûna parti, rêxıstın û gruban dıde berçavan; herdem jı bo yekitiya wan parti, rêxıstın û grubên ku jı aliyê ideolojik, politik ve nêzi xwe dıbine, yekitiya wan ya rêxıstını û siyasi dı rojeva xwe de dıbine, lı ser prensıbên xwe xebateke dılsoz dıdomine. Jı aliyê dın ve, dı riya eniya demokratik a netewî de dı tekoşına lı dij kolonyalizmê û imperyalizmê de, lı ser prensıbên demokratik û wekheviye, jı bo yekbûna hemû hêzên şoreşger-demokratik xebateke bê hempa dıke. Lı hember hemû parti û rêxıstınên dın, lı gor xêza (xeta) ideolojik-politik nêzıkbûn şan dıde. Wan lı gor tewr û tekoşına wan ya lı dij kolonyalistan dınase û dıhêjine. Hareketa me, ew hereketên ku çek dı dest de û jı bo gelê Kurdistanê lı dij dıjın şer dıkin û yê ku lı dij dıjın tekoşına politik dıdın, wan hemû hereketan welatparez dıbine. Tevgera me, lı dij wan hınek herketên ku, lı dij rêxıstınên welatparêz û şoreşger dest bı terorê dıkin û

yên ku li hember hev ditin û kar û barên tesfîyeyî pêktin, tekoşin dîde. Tevgera me, ew pîrsên ku di nav rêxistînên welatparêz û şoreşger de der tîn, dixwaze di rîyeke demokratîk û aştî de bîbşefe û têkiliyên nav rêxistînên welatparêz û şoreşger prensîbên demokratîk bîkar bine.

Dî pêvajoya rîzgariya netewî de, jî karkeran heta gundiyan, bajariyên biçûk daxwaza hemûyan ya herî sereke û bîngehî serxwebûn e. Daxwaza serxwebûnê, di eynî wexte de yetî û pîştgiriya hêzên rezgarixwazên neteweyên perçeyên dîne; pêwesitya yekitiya welatê me yê, ku bî zora çek hatiye perçekirin e jî. Pîrsa Kurdîstanê, pîrsa heremî û navnetewî ye; jî ber vê yekê pîştgiri û yekîtiyê, jî bo dijminê muşterek, stratejiyeye pêşketî û berxwedan û serhildanên muşterek jî dîvê. Ew merc jî nêz ve tesîr li tekoşîna ku li perçeyên Kurdîstanê tenê dayin jî dîkin. Dî wî wari de gav avetin, rê li pêş dijminên neteweyê kurd tîn girtin. Şîkestîna êrîşên muşterek, pêkanîna netewî, pêşvebirîna kultur û zîman, jî bo avakirîna Kurdîstaneke serbîxwe, demokratîk tesîrên pozîtîv çêdîbin. Jî ber vê yekê, hevkarên şoreşa Kurdîstana Bakûr a herî nêz hêzên rîzgarîyên neteweyî yên perçeyên dînin. Tevgera Sosyalîst a Kurdîstanê, bî vê ditin û bawerîya xwe, li her perçeyî di nav pêşveçûna tekoşîna rîzgariya neteweyî de, têkiliyê karê wan yê hundîrî nabe; di babeta rêxistîniyek hevkarî de xebateke bê hêmpera jî xwe re dîke vatîni (wezîfe) û dîde pêş xwe. Dî nav hêzên rîzgarîyên netewî de komîtekek hevkarîyê û jî pêş ve jî bo avakirîna rêxistînek netewî xebat dîke.

Tevgera Sosyalîst a Kurdîstanê, jî bîlî vê tespîta jorîn armancên, stratejîk û pêşveçûna şoreşa me ya serbîxwe, dîvayîyên pêşveçûn û guhartîna dîroki jî jî ber çav dur naxe. Realîta şoreşa Kurdîstanê û ya Tîrkîyê jî dîde ber çavan. Dî rewşa ku fêda şoreşa Kurdîstanê û ya Tîrkîyê pewîst têt

ditin, lı ser bingeheki wekhevîyê, pêkanina federasyoneke demokratik ji, pîşaftına doza netewî awakî lenînist qebul dıke. Em ji bo tekoşîneke xurt pêwîstiya pîştgîrî û alîkarî û hevkarîya gelê tirk û kurd dibînin. Disa, ji bo şîkestîna sazûnema faşîst, ji welatê me qewtandîna împeryalîzmê, rakirîna kontrola monpolan û ji bo stendîna mafê çarenûsiya gelê kurd, em tekoşînek muşterek pêwîst dibînin. Lı ser hîmê van prensîban, ji bo tekoşînek muşterek rêxîstîna eniya yekîtiya gelî pêwîst e. Tevgera Sosyalîst a Kurdîstanê, ji van û ji hînek sedemên dın, çîna karker a Tirkîyê û hêzên demokrasiya wê ji, ji xwe re hevkarê nêz dibîne. Jı bo tekoşînek muşterek xebat dıke.

Hevkarên stratejîk yê navnetewî yê şoreşa me, Yekîtiya Sovyet û welatên sosyalîstên dın, tevgerên rîzgariyên netewî yê anti-împeryalîst û tevgerên çîna karkerên yê ku lı welatên kapîtalîst ın. Jı bıl vê yekê, welatê me lı Rohîlata-Navîn dı nav çeperên şer de xwedî yê cîyekî stratejîk e. Lı Rohîlata-Navîn, xurtbûn û pêşketîna tekoşîna lı dij împeryalîzmê, ji aliyê tekoşîna rîzgariya neteweyî ya me de ji mercên pozîtîv pêk tîne, qada xebat û lebatê fireh dıke. Jı ber vê yekê, ji nêz ve nîrtandın û hêjandîna bûyeran û tekoşîna lı hember kolonîyalîzmê, dîvê mîrov bı ya lı dij împeryalîzmê ve girêde û bîke yek. Tevgera Sosyalîst a Kurdîstanê, bı vê zanabûnê -qad û çarçova heremê de- bı çîna karkerên welatên serdest re û bı hêzên wan yê demokrat re hevkarî û pîştgîrîyê dıke û xurtbûna tekoşîna lı dij împeryalîstan pêwîst dibîne.

PÊŞVEBIRINA RÎYA ŞOREŞA KURDISTANÊ

Îro, mercên berçav yê ku dîroka aborî û siyasîya armancên stratejîya şoreşa Kurdîstanê diyar dıke, dı eynî wextê de pêşvebirîna rîya şoreşa Kurdîstanê ji diyar dıke. Ew partî û rêxîstînen ku ji bo şoreşê tekoşîn dıdın,

ji bo wan herçiqas tespita hedefên stratejik yên şorşê e, hewqas ji, bî têkiliyên diyalektik cûrên tekoşinê ji divê û pêwist e, zelal û vekirî bîn. Jî ber ku pêşvebirin û pêşvexistina riya şoreşê, dî tevgrêdana xebata şoreşê de divayiya rêberiyê dibine.

Tevgera sosyalist a Kurdistanê, jî vê zanyariya rasti, jî bo birin û belavkirina zanistîya çîna karker, lî nav gel, lî dij imperyalizm û koloniyalizmê û her cûrên paşverûtiye, her metodên tekoşinê bî kar tine. Wan bî hostati dıxebitine. Lî gor pêşveçûna şoreşa me ya serbixwe, **TEKOŞÎNA ÇEKDARÎ** pêwist e. Û jî ber vê yekê tevgera me, jî bo demeke dûr pêkanîna rêxistinêke çekdari lî pêş xwe xebat û vatnîyek dibine.

TAYBETÎYA DEMA ME Û TEKOŞÎNA AŞTIYÊ

Dema me, bî despêka Şoreşa Oktobirêya 1917 re, jî kapitalizmê derbasê sosyalizmê dibe û dema şerê rızgariya netewî ye. Dî seri de Yekitiya Sovyet û Sistema Sosyalist, lî welatê kolonî û bîndest şerê rızgariya netewî û tevgerên çîna karkerên welatên kapitalist, stuna bîngîhiya pêvajoya şoreşa cihanê ye. Her ku dıçe xurtkirin û şıdandina piştgiriya hêzên şoreşê yên cihanê hîn ji giring dibe. Pêwistiya tewrê muşterek bêtur têt ditin û zanin. Dî dema me de her roj lî cihanê guhartinên ber bî sosyalizmê pêktên. Rızandın û pûçbûna sistema imperyalist-kapitalist her ku dıçe kûr û fireh dibe. Herçiqas dî sistma imperyalist-kapitalist de pûçbûn û rızandın kûr û fireh bibe, hêzên imperyalist û hevkarên wan yên paşverû, lî dij hêzên şoreşgerên cihanê hîn bêtur êrişên xwe yên ideolojîk, politik, eskerî û diplomatîk xurt û gûr dîkîn. Împeryalizm, bî tirsfirandın û plana şerê cihanê, bî milyonan mirov dıxe xetera şerê cihaneyekî nû. Jî bo pêkanîna û derxistina şerê cihanê ye sêyemîna cî û divayînan çêdike, êriş dıke û dest bî her cûrên provakasyonan dıke.

Lê belê derxistina şerê cihaneyê ne hewqas asa ye. Dı seri de Yekitiya Sovyet û welatên sosyalistên dın, hêzên şoreşgerên cihanê û hêzên anti-imperyalist, lı dij pêkanina şerê nû yên heremi tekoşineke bê westan û pırali dımeşinin. Qada lebatên êrişên imperyalistan û paşveruyan teng dıkn. Pêş lı şerê imperyalistan-kapitalistan yê kedxwariyê û stemkariyê dıgrın. Êrişên wan sıst û qels dıkn. Jı niha ve diyar e, ku imkanên pêş lê gırtın û rawestandına şerê cihanê ya sısiyan hene. Loma ji, pêvajoya ku jı kapitalizmê derbasê sosyalizmê dıbe û ew gelên lı welatên koloni û yên bındest şerên ku lı dij koloniyalizmê, koloniyalizma nû, lı dij imperyalizmê dıdın rewş û mercên pozitiv pêktine. Jı ber vê yekê ji dı her aliyê jiyanê de, lı dij êriş, komplo û provakasyonên imperyalist-paşverû geşkirina tekoşinê vatıniyeke (wezifekê) demokratik û navnetewi (internasyonal) e. Dı seri de Amerika Yekbûyi, Împeryalistên NATO û hêzên paşverûyên dın, bı politika xwe ya militarist, êrişkar û pijkırı, aştiya cihanê tehdit dıkn, jı ber vê yekê ji, jı bo aştiya cihanê tekoşin dayin vatıniyek e. Tegera Sosyalist a Kurdistanê, dı hay û zanıbûna vatıniya xwe ya diroki de, dı nav tekoşina aştiya cihanê de, ciyê xwe dıgre. Lı ser xaka (axa) welat, bı pêşvebirin û geşkirina şerê rızgariya neteweyi ya ku lı dij koloniyalizmê û paşverutiye têt dayin, dı bingehê xwe de, ji tekoşina aşti re fêde tine, alikari dıke.

ÎNTERNASYONALÎZM

Tegera Sosyalist a Kurdistanê, rexistina şoreşger a çina karker û gundiye xızan yên Kurdistanê ye.

Tegera me, perçek jı tevgera şoreşgera cihanê ye. Lı hember ditına miliyetçitiya teng e, kar û fêda netewi û navnetewiya çina karker dıparêze. Mafên gel û grubên

hındiki yên ku lı Kurdîstanê ne dıparêze. Kar û fêda çina karkera netewî û navnetewî bî awa û metodên diyalektik dınêre û lı gor wê xebat dıke. Ew, kar û fêda bingehiya perspektivên politika pêvajoya şoreşa cihanê, jı xwe re esas dıbine, politikayeke serbixwe û bî şexsiyet dajo.

Tevgera Sosyalist a Kurdîstanê, ev tekoşinên ku dı qad û çarçova cihanê û hereman de lı dij koloniyalizmê, û jı bo serxwebûn, sosyalizmê, rakırına tade û zılmê û parastına aştiyê destek dıke. Bı tekoşına xwe ya ku lı Kurdîstanê jı bo serxwebûn, demokrasi û sosyalizmê dı nav hereketên şoreşgerên cihanê de cıyê xwe digre.

Tevgera Sosyalist a Kurdîstanê disan, dı seri de Yekitiya Sovyet û welatên Sosyalistên dın, motor û pêşengên tevgerên şoreşgerên cihanê dıbine û qebûl dıke. Pêwistiya pıştgiri û bî hev re tewr girtına hêzên bingehî yên pêvajoya şoreşgerên cihanê dıbine û pêşvebirına hevkarîya wan dıxwaze.

VATINÎ XURTKIRINA GAVA DÎROKÎ YE

Wek mı naveroka vê belgeyê jı têt fam kırın, ev ne program e. Ev prensibên asgariyên programa şoreşa Kurdîstanê ye û skeleta yekbûna Tevgera Sosyalist a Kurdîstanê pêktine.

Dı bin siwana Tevgera Sosyalista Kurdîstanê de bî lez û bez pêkanina yekitiya rêxıstınên me, yekbûn û hêzkırına pêvajoya ideolojik û politik, pêkanina rêxıstneke disiplin û lı dij dijmin xebateke bê westan û bêhempa pêkanin, vatınıyên me ne. Jı ber vê yekê,

em ji nîha şûn ve weşanên xwe yê cûrbe-cûr dernaxin. Bî navê HÊVÎYA GEL em dê weşaneke derxî û dê ew bî prensîbên yekitiya rêxîstîni vatîniyê xwe yê hunandîna yekitiyê bî ci bine.

Pîştgîriya vê gava diroki vatîniyek e. Ew qadro û kesên şoreşgerên ku pîştgîri û alîkariya vê yekê bikin ji bo me gelek hêja ne. Dî nav tekoşînê de dê lî gor xebata xwe bî hêjandin.

GULAN 1986

KOMÎTA YEKÎTIYA MUWAQATA PARTÎYA KARKERÊ
KURDISTANÊ

PARTÎYA SOSYALÎSTA KURDISTANA TIRKÎYÊ -ROJA
WELAT

DEVRİMCİ SÜREÇ VE BİRLİK SORUNU

Devrimci teorinin sunduğu verilere, ulusal ve sosyal devrimlerin zengin deneylerine rağmen, ortak düşmana karşı ortak savaşın örgütlenmesi, her ülkenin ekonomik, toplumsal ve siyasal gelişme aşamalarına uygun olarak sıkıntılı ve sancılı süreçler yaşıyor. Özellikle işçi sınıfı hareketinin zayıf, ya da kendisini burjuva ve küçük burjuva etkilenmelerden koruyamadığı, güçlü bağımsız bir örgütlülüğe sahip olamadığı ülkelerde, değişik toplum kesimlerini düşmana karşı asgari ortak mücadele hedeflerinde birleştirmek daha bir zorlaşıyor. Dolayısıyla “birlik” sürecinin geliştirilmesinde, işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliği, belirgin bir önem kazanıyor.

Parçalı bir sömürge durumunda bulunan ülkemiz Kürdistan’da, halkımızın sömürgeci köleliğe karşı mücadelesinin uzun bir geçmişi var. Ulusal hareketin tarihi, halkımızın destansı direnişlerinin yanı sıra, yine ulusal hareketin yapısında geliştirdiği çok yönlü zaafarla doludur. Amansız bir sömürü ve baskı altında biçimlenen ekonomik, sosyal ve siyasal yapının izlerini taşıyan sözkonusu zaafılar, sadece zaferi etkilemekle kalmadı; toplumumuzun bağrında derin yaralar açan olumsuz bir birikime kaynak oluşturdu. Ve düşmana karşı ortak savaşımın örgütlenmesini, geliştirilmesini önemli ölçülerde engelledi. Esas müca

dele alanımız olan Kuzey Kürdistan da tarihin bu olumsuz mirasından payına düşeni aldı.

Zulme, sömürü ve baskıya karşı mücadelenin bazı dönemlerde kesintiye uğradığı Kuzey Kürdistan'da, ulusal kurtuluş savaşımı kendi özgül koşullarına uygun olarak farklı bir seyir izledi. Özellikle 1970'li yıllar, yeni bir dönemi karakterize etmek bakımından önemlidir. Kürdistan işçi sınıfının ulusal ve enternasyonalist görevlerini kavramaya başladığı bu dönemde, çağdaş kurtuluşçu görüşler ilk kez belirgin bir biçimde kendisini gösterdi. Ekonomik, toplumsal ve politik gelişme ve değişmeler, ülkede yoğun bir hareketlilik yarattı. 1975 Güney Kürdistan kurtuluş hareketinin yenilgi nedenleri, sosyalist sistem, ulusal ve sosyal devrimlerin dünya ölçüsündeki başarıları, söz konusu toplumsal hareketliliğin beslediği devrimci gelişmeleri etkiledi; devrimci süreci hızlandırdı. İdeolojik planda bilimsel sosyalizmden yana gelişmelerin sağlanmasına kaynaklık etti.

Ancak bu olumlu gelişmeler tek başına, değişik sınıf ve tabakaları ulusal kurtuluş hedeflerinde birleştirmekte motor işlevi görebilecek devrimci bir ulusal ve sosyal kurtuluş çizgisinin geliştirilmesi için yeterli değildi. Çünkü aynı dönem, ciddi ideolojik, politik ve örgütsel görevler dayatıyordu. Bu ise her şeyden önce, belli bir deney birikimini, ulusal ve sosyal devrimlerin evrensel deneyimlerinden yararlanmayı, Kürt ulusal kurtuluş hareketinin öğretici tarihinden gerekli dersler çıkarmayı gerektiriyordu. Ne var ki bu yapılamadı, ve elverişli nesnel koşullar gereği gibi değerlendirilemedi. Dolayısıyla Kürdistan devriminin teorik tezleri geliştirilemedi, ulusal kurtuluş savaşımızın gereklerine uygun sağlam ve kalıcı örgütlenmeler yaratılamadı; burjuva küçük burjuva

idolojik-örgütsel yapılardan gelen zaaf ve yetersizlikler aşlamadı. Aksine derinleşti. Ayrıca yurtsever-demokrat hareketlerin yanı sıra işçi sınıfı adına ortaya çıkan sosyalizm yönelimli örgütler de, -şu ya da bu biçimde- işçi sınıfı saflarına burjuva ve küçük burjuva düşünceleri taşıma işlevi gördüler. Dolayısıyla Kürdistan işçi sınıfının, sağlıklı-“sol”lu burjuva ve küçük burjuva etkilerden korunması, bağımsız bir sınıf hattının geliştirilmesi sağlanamadı. Ve ulusal demokratik güçlerin birliği yolunda mesafe alınamadı.

Nihayet bu ve daha başka bazı nedenlerden ötürü yalnız yurtsever, demokrat örgütler değil, sosyalizm yönelimli hareketler de, 12 Eylül faşist darbesi karşısında her yönüyle hazırlıksız yakalandılar. Sistemli bir geri çekilme ve savunmayı bile beceremediler. Örgütlerini ve kadrolarını koruyamadılar. Dahası 12 Eylül yenilgisinin göze batırdığı zaafalarını, yetersizliklerini, kofluklarını görme ve bilimsel yöntemlere başvurarak onları aşma yürekliliğini gösteremediler. Tam tersine eski burjuva ve küçük burjuva reformist, sekte yapılarında ayak dirdiler. Dolayısıyla yeni yeni bölünmelere neden oldular. Ayrışmaları, sağlıksız bölünmeler ve yer yer dağılmalar izledi. Yılların emeği ile oluşan devrimci birikim önemli ölçüde heba edildi. Bunalım ve çürüme payına düşeni aldı, alıyor.

Ne ki, süreci geriye çekmek, ileriye yönelik gelişmelerin önünü tıkamak isteyen düşünce ve davranışlar, devrimci, demokratik ve yurtsever örgütlerde, nasıl bir örgüt, nasıl bir program ve nasıl bir mücadele üzerinde yoğunlaşan tartışmaları saptırmaya, sınıf gerçeğine dayalı ayrışmaları engellemeye yetmedi. Aksine acımasız ideolojik ve örgütsel mücadelelerle iç içe gelişen bu süreç, işçi sınıfını sağ

bir çizgide bölmek isteyen küçük burjuva reformizminin, işçi sınıfı ideolojisini kaba bir biçimde revize eden “sol” sekterizmin maskesini düşürdü; bunların artıklarıyla denenecek “yeni tip” burjuva ve küçük burjuva yapıların (kitle partilerinin) da çözüm olamayacağını açığa çıkardı. Kürdistan’da yaşanan boşluğu doldurma yolunda atılması gereken tarihsel adımın işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliğini sağlamak, onu, ulusal kurtuluş savaşının düzeyine uyarlanmış, marksist-leinist ideoloji ile silahlanmış öncü bir müfrezeyle kavuşturmak olduğunu bilince çıkardı. Bugünkü görev, bu konuda somut adımlar atmak, birlik tüccarlığı yapanları silahsızlandırma yolundaki çabalarımızı yoğunlaştırarak, değişik sınıf ve tabakaların ülkenin bağımsızlığı hedefinde birleşmeleri önündeki engelleri bir bir söküp atmaktır.

İşte sömürgeciliğe, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele içinde, burjuva ve küçük burjuva sapmalarla hesaplaşma sürecinde şekillenen KİP-GBK ve TKSP-ROJA WELAT, söz konusu tarihsel görevlerin dayattığı sorumlulukların gereği olarak, yeni bir dönemin kapılarını aralamaya, Kürdistan işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliğini sağlamak yolunda bu tarihsel adımı atmaya karar verdik. Ve örgütlerimizin inşa süreçlerinin halen yer yer devam eden ayışmaların beraberinde getirebileceği muhtemel sorunları da göze alarak aşağıdaki ideolojik politik ilkelerde ve ideolojik-örgütsel birlik sürecinin izleyeceği seyir üzerinde anlaştık. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ- (TKS) olarak çalışmalarımızı sürdürmeye karar verdik.

KÜRDİSTAN’IN SOSYO-EKONOMİK YAPISI

Emperyalizmin çıkarlarına uygun olarak bölge devletleri (Türkiye, İran, Irak ve Suriye) arasında

bölüşülen ülkemiz Kürdistan, bugün de parçalı bir sömürge durumundadır.

İlk kez Osmanlı ve İran imparatorlukları arasında bölüşülen ülkemiz, uzun yıllar bölgeye yönelik istila savaşlarının alanı oldu. Ekonomik, sosyal ve siyasal gelişimi engellendi. Birinci Dünya savaşı sonrasında emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda bölge devletleri arasında yeniden bölüşüldü ve dörde parçalandı. Kürdistan'ın aralarında bölüşen bölge devletleri, Kürt ulusunun tarihini, dilini, kültür ve sanatını yok etmek, hatta halkımızın varlığını inkar etmek için ellerinden geleni yaptılar. Ve Kürdistan'ın yeraltı-yerüstü zenginlik kaynaklarını yağmalayarak ekonomik ve toplumsal yapıyı tahrip ettiler; onun bağımsız gelişimini engellediler.

Kuşkusuz Kürdistan'ın bölüşülmesi ve sömürgeleştirilmesi kolay olmadı. Kürt halkının sayısız direnişiyile karşılaştı. Ulusal nitelikler gösteren başkaldırı ve direnişler her defasında, sömürgecilerin kanlı saldırı ve komploları ile bastırıldı. Sömürgeci-sömürge ilişkileri, her parçanın ekonomik ve toplumsal yapısı, sömürgeci ülkelerdeki farklı sosyo-ekonomik gelişme ve değişmelere göre değiştirilmek istendi. Sömürgeci ülkelerdeki merkezileşmeye bağlı olarak sömürgeci denetim mekanizması geliştirildi, pekiştirildi. Dolayısıyla her parça, yine o parçayı elinde bulunduran egemen ülkedeki kapitalist gelişmeye bağlı olarak, parçalı ve geri bir ekonomik-sosyal ve siyasal gelişme sürecine sokuldu.

Kuzey Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısını tartışan örgütlerimizin yetkili organları, üretimin egemen karakterinin kapitalizm olduğu tesbitine vardılar. Ve bu konuda, uzun bir süreden beri araştırma içinde bulunan TKSP-Roja Welat'a, Kürdis-

tan'ın sosyo-ekonomik yapısını günümüz verilerine göre gerekçelendirme görevi verildi. Bu araştırmanın sonucu kadrolara ve kamuoyuna sunulacaktır.

KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN PERSPEKTİFLERİ VE İTTİFAKLAR SORUNU

Ülkemizin emperyalizmin çıkarlarına uygun olarak bölge devletlerinin silahlı zoru ile parçalanması, sömürleştirilmesi ve dün olduğu gibi bugün de önemli bir sömürü alanı, bölge açısından stratejik bir konuma sahip olmuş olması, Kürt ulusal sorununa değişik boyutlar kazandırıyor. Kürdistan sorununu, bölgemiz Ortadoğu'nun bir sorunu, ve aynı zamanda uluslararası bir sorun durumuna getiriyor.

Diğer yandan Kürdistan'ın parçalı durumu, halkımızın sömürgeci devletlerin çizdiği "sınırları" tanımamasına rağmen bir gerçekliktir. Çünkü bu durum, nesnel olarak her parçanın ekonomik-sosyal ve siyasal yapısında da kendisini farklı biçimlerde gösteriyor. Ancak söz konusu farklı gelişme, her parçanın önünde bulunan tarihsel devrim aşamasını değiştirmiyor; parçalar arası etkileşimi engellemiyor. Zorunlu dayanışma ve birliğin gerekliliğini ortadan kaldırmıyor. Aksine devrimin perspektiflerinde ve ittifaklar sorununda bu gerçekliğin göz önünde bulundurulmasını gerektiriyor.

Bu ve buna eşlik eden diğer somut tarihi, toplumsal ve siyasal koşullar çerçevesinde soruna yaklaşıldığında, Kuzey Kürdistan'da, Kürt ulusunun önünde bulunan tarihsel devrim aşaması ulusal demokratik devrimdir. Ulusal çelişkinin tayin edici olduğu bu aşamada devrimimizin temel hedefi, sömürgeci boyunduruğa son vermek, Türk sömürgeciliğini ve emperyalizmi

kovmak, Kürdistan'da bağımsız, özgür ve demokratik bir toplum kurmaktır. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ'nın nihayi amacı, Kürdistan'da sosyalizmi kurmak ve gelişmiş sosyalist toplumu yaratmaktır.

Devrimimizin düşmanları, dışta emperyalizm ve sömürgeci-tekelci Türk devleti, içte ise, halkımıza karşı sömürgecilerle işbirliği içinde bulunan işbirlikçi güçlerdir. Buna karşı başta işçi sınıfı, köylülük, kent küçük bujuvazisi ve objektif konumu itibarıyla ulusal burjuvazi, devrimimizin toplumsal tabanını oluşturur. Ulusal burjuvazinin ikili karakteri savaşım sürecinde daha belirginlik kazanır. Ülkenin bağımsızlığa kavuşturulması ekseninde çıkarları çakışan bu sınıf ve tabakaların bileşiminde ifadesini bulan halkçı karakter, aynı zamanda devrimimizin bu ilk aşamasındaki karakterini belirler.

Kürdistan işçi sınıfı, toplumumuzun en devrimci sınıfıdır. Onun nicel olarak zayıf olması, ulusal ve enternasyonalist görevlerini gereği gibi yerine getirmesine engel değildir. Ülkemiz nüfusunun ezici bir çoğunluğunu oluşturan köy ve kent emekçileri, işçi sınıfının temel müttefikleridir. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, başta işçi sınıfı olmak üzere, köy ve kent emekçilerini, diğer ara tabakaları ve ulusal burjuvaziyi, Kürdistan'ın bağımsızlığa kavuşturulması ve toplumun demokratik bir gelişme yoluna sokulması hedeflerinde ulusal demokratik cephede birleştirmeye çalışır. Kuzey Kürdistan'da yaşayan tüm işçi ve emekçileri -hangi ulustan olursa olsun-, kendi çatısı altında örgütler; Kürdistan'daki Ermeni, Arap, Türk, Süryani ve diğer ulusal azınlıkların demokratik örgütleriyle işbirliği yapar.

Günümüz koşullarında bölünmüşlüğün getirdiği birçok örgüt, parti ve grubun varlığını göz önünde bulunduran TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, bir yandan ideolojik-politik olarak kendisine yakın olan parti, örgüt ve gruplarla örgütsel siyasal birliği gündemde tutar; ilkelerine uygun samimi bir çaba içinde olur. Diğer yandan ulusal demokratik cepheye giden yolda sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı mücadele ekseninde, demokratik ve eşitlik ilkelerini esas alarak tüm devrimci-demokratik ve yurtsever güçlerin bir araya gelmeleri için yoğun bir çaba harcar. Kuzey Kürdistan ve diğer parçalardaki ulusal kurtuluşçu parti ve örgütlerin tümüne karşı izledikleri ideolojik-politik çizgiyi temel alan bir yaklaşım içinde olur; onları sömürgeci düşmana karşı aldıkları konumlara göre değerlendirir. Elde silah düşmana karşı Kürdistan halkı için savaşan ya da politik mücadele sürdüren tüm Kürdistan'lı hareketleri yurtsever olarak görür. Bazı hareketlerin yurtsever-devrimci örgütlere karşı uyguladıkları teröre, ve yine devrimci-yurtsever örgütler arasında görülen karşılıklı tasfiyeci anlayışlara karşı mücadele eder. Yurtsever ve devrimci örgütler arasında ortaya çıkabilecek sorunların demokratik ve barışçı yoldan çözümlenmesine ve yurtsever-devrimci örgütler arasındaki ilişkilerde demokratik ilkelerin yerleşmesi için çalışır.

Ulusal kurtuluş sürecinde işçilerden başlayarak köylüler, kent küçük burjuvazisi ve diğer halk kesimlerinin temel istemi bağımsızlıktır. Bağımsızlık istemi aynı zamanda halkımızın yaşadığı Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ulusal kurtuluş güçleriyle dayanışma ve birlik içinde bulunmanın, silah zoruyla parçalanmış ülkemizi birleştirmenin de bir gereğidir. Ayrıca söz konusu dayanışma ve birlik, Kürdistan sorununun

bölgesel ve uluslararası boyutlarının dayattığı bir zorunluluk; ortak düşmana karşı ortak savunma ve direniş stratejilerinin geliştirilmesi için de gereklidir. Kürdistan'ın parçalarındaki savaşımın birbirini yakından etkilemesi de bunun için elverişli koşullar yaratmaktadır. Bu yolda mesafe katedilmesi, düşman güçlerin Kürt ulusal hareketinin zaaflarından yararlanmalarını engelleyecek; ortak saldırıların püskürtülmesi, ulusal birliğin sağlanması, dil ve kültürün geliştirilmesi ve Bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan'ın kurulması için uygun koşulların yaratılmasını olumlu yönde etkileyecektir. Bu bakımdan Kuzey Kürdistan devrimimizin en yakın müttefiği diğer Kürdistan parçalarının ulusal kurtuluş güçleridir. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ bu inançla, her paçada kendi seyri içinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımında yer alan tüm yurtsever, demokrat ve devrimci güçlerle, bunların iç işlerine karışmadan en yakın dayanışmanın örgütlenmesi konusunda çaba harcamayı görev olarak kabul eder. Ulusal kurtuluş güçleri arasında eşgüdüm ve giderek ulusal bir organizasyonun örgütlenmesi için çalışır.

Ayrıca TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, yukarda belirlenen devrimimizin stratejik hedefleri ve bağımsız gelişme yolunun yanı sıra, tarihi gelişmenin sunabileceği başka olanakları da gözardı etmez. Tersine Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin birbirini yakından ilgilendiren, etkileyen nesnel gerçeklikleri de gözönünde bulundurur. Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin çıkarları gerekli kıldığı durumlarda, eşitlik esasına dayalı demokratik bir federasyonun oluşturulmasını da ulusal sorunun leninist bir çözümü olarak kabul eder. Dolayısıyla Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak düşmana karşı mücadelede sıkı bir dayanışma

içinde olmaları gereğine inanır. Yine faşist çarkın dağıtılmasını, emperyalizmin ülkelerimizden kovulmasını, tekellerin ekonomi üzerindeki denetimlerinin kırılmasını, ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce belirleyebilmesini içeren ortak bir savaşımın örgütlenmesi için de çalışır. Ve bu ilkeleri esas alan ortak savaşım için birleşik halk cephesinin örgütlenmesi gerektiğine inanır. Bu ve benzeri nedenlerden ötürü TSK, Türkiye işçi sınıfını ve demokrasi güçlerini de en yakın müttefiklerinden biri olarak görür. Ortak savaşımın örgütlenmesi için çaba harcar.

Devrimimizin uluslararası stratejik müttefikleri, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler, anti-emperyalist ulusal kurtuluş hareketleri ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleridir. Ayrıca ülkemiz, acımasız bir savaş ocağı olan Ortadoğu'da önemli ve stratejik bir konuma sahiptir. Ortadoğu'da gelişen anti-emperyalist mücadelenin güçlenmesi ve yeni bir nitelik kazanması, ulusal kurtuluş savaşımız açısından da elverişli koşullar yaratacak; onun manevra alanını genişletecektir. Bu nedenle bölgedeki gelişmelerin yakından izlenmesi, değerlendirilmesi, sömürgeciliğe karşı savaşın emperyalizme ve siyonizme karşı mücadele ile birleştirilmesi gerekiyor. Bunun bilincinde olan TSK, -bölge planında- ezen ulusların işçi sınıfı ve demokrasi güçleriyle dayanışmayı ve anti-emperyalist mücadeledeki yerini güçlendirmeyi zorunlu görür.

KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN GELİŞME YOLU

Kürdistan devriminin stratejik hedeflerini belirleyen bugünkü somut tarihi, iktisadi ve sosyal koşullar, aynı zamanda devrimimizin gelişme yolunu belirler. Devrim için savaşan parti ve örgütler açısından devri-

min stratejik hedeflerinin belirlenmesi ne kadar zorunluysa, onunla diyalektik bir bağıntı içinde bulunan mücadele biçiminin de açık ve net bir şekilde konulması bir o kadar zorunlu ve gereklidir. Çünkü devrimin gelişme yolu, devrimci eylemin örgütlenmesinde gerekli bir pusula niteliğindedir.

Bu bilimsel gerçeklikten hareket eden TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, işçi sınıfı biliminin kitlelere götürülmesinde, emperyalizme, sömürgecilğe ve yerli gericiliğe karşı mücadelede her türlü mücadele araçlarından yararlanır, onları ustaca kullanır. Devrimimizin bağımsız gelişme yoluna uygun olarak silahlı mücadeleyi zorunlu görür. Ve bu amaçla uzun vadeli bir halk savaşının örgütlenmesi için gerekli hazırlıkları yapmayı önüne bir görev olarak koyar.

ÇAĞIMIZIN NİTELİĞİ VE BARIŞ MÜCADELESİ

Çağımız, 1917 Ekim Devrimiyle başlayan kapitalizmden sosyalizme geçiş ve ulusal kurtuluş savaşları çağıdır. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistem, sömürge ve bağımlı ülkelerin ulusal kurtuluş mücadeleleri ve kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketi, dünya devrim sürecinin ana bileşenleridir. Ve dünya devrimci güçlerinin en sıkı dayanışması her geçen gün daha bir önem kazanıyor, ortak tutum almanın zorunluluğunu daha bir bilince çıkarıyor.

Dünyanın sosyalizmden yana bir değişim içinde olduğu günümüzde, emperyalist-kapitalist sistemin bunalımı gün be gün derinleşiyor. Emperyalist-kapitalist cephe bunalım derinleştikçe, emperyalizmin ve gericiler müttefiklerinin, dünya devrimci güçlerine yönelik ideolojik, politik, askeri ve diplomatik saldırıları daha bir artıyor. Dahası, tezgahladığı dünya

savaşlarıyla milyonlarca insanın canına kıyan emperyalizm, insanlığı yeni bir dünya savaşıyla tehdit ediyor. Ve üçüncü bir dünya savaşına ortam hazırlamak için her türlü kışkırtıcılığa, saldırganlığa başvuruyor.

Fakat yeni bir dünya savaşı kaçınılmaz değildir. Başını sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin çektiği dünya devrimci ve anti-emperyalist güçleri, yeni bir dünya savaşına, yeni yeni bölgesel savaş ocaklarının yaratılmasına karşı çok yönlü bir mücadele yürütüyor; emperyalist ve gerici güçlerin saldırgan manevra alanlarını daraltıyorlar. Ve savaşlara neden olan emperyalist-kapitalist sömürü ve baskıya, işgal ve saldırılara karşı güçlü caydırıcı bir denge oluşturuyorlar. Bu durum, daha şimdiden üçüncü bir dünya savaşını engellemenin mümkün olacağını gösteriyor. Ayrıca bu, kapitalizmden sosyalime geçiş süreci ve sömürge-bağımlı ulusların emperyalizme, sömürgeciliğe karşı yürüttükleri haklı savaşlar için elverişli koşullar yaratıyor. Bu bakımdan, hayatın her alanında emperyalist-gerici saldırı, komplo ve provakasyonlara karşı savaşımı yükseltmek, özü itibarıyla demokratik ve enternasyonalist bir görevdir.

Başta ABD'nin nükleer savaş tehdidi ve saldırgan politikası olmak üzere, NATO'cu emperyalistlerin ve diğer gerici güçlerin dünya barışını tehdit eden militarist, saldırgan ve kışkırtıcı politikalarına karşı dünya barışı için mücadele, söz konusu görevin kopmaz bir parçasıdır. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, bu tarihi görevin bilinciyle dünya barış mücadelesi içinde yerini alacak, ve ülke zemininde sömürgeciliğe, emperyalizme ve gericiliğe karşı geliştireceği ulusal kurtuluş savaşımıyla barış mücadelesine esas katkıda bulunacaktır.

ENTERNASYONALİZM

TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, Kürdistan işçi sınıfı ve yoksul köylülerinin devrimci örgütüdür.

Dünya devrimci hareketinin kopmaz bir parçası olan örgütümüz, milli dar görüşlülüğe karşı işçi sınıfının ulusal ve enternasyonalist çıkarlarını korur, Kürdistan'daki azınlıkların haklarını tanır. İşçi sınıfının ulusal ve uluslararası çıkarlarını diyalektik bir bütünlük içinde ele alır. Dünya devrimci sürecinin temel çıkarlarının belirlediği politik perspektifleri esas alır, bağımsız ve kişilikli bir politika izler.

TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, dünya ve bölge düzeyinde emperyalizme, sömürgeciliğe, her türde gericiliğe, ırkçılığa ve savaş kışkırtıcılığına karşı; ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm için yürütülen mücadeleleri destekler. Kürdistan'da geliştireceği bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşıyla dünya devrimci hareketi içinde yerini alır.

Yine TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeleri, dünya devrimci hareketinin öncü ve itici bir gücü olarak kabul eder. Dünya devrimci sürecinin temel güçleri arasındaki dayanışma ve ortak tutum almanın geliştirilmesi gereğine inanır.

GÖREV, BU TARİHİ ADIMI GÜÇLENDİRMEKTİR

Bu belge, özünden de anlaşılacağı üzere bir program değil; örgütlerimizin, TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ çatısı altında birleşmeleri ve Kürdistan devriminin asgari program birliği için yeterli gördükleri ideolojik-politik ilkelerin kuramsal bir ifadesidir. TSK çatısı altında birleşen örgütlerimizi süratle kaynaştırmak, ideolojik-politik birlik sürecini güçlendirmek, yeni örgütsel yapımızı çelikleştirerek düşmana karşı savaşta daha ileri adımlar atmak, karşımızda duran tarihi görevler arasındadır. Bu görevlerin gereği gibi omuzlanması için, ayrı ayrı yayın yaşamlarına son veren örgütlerimiz TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTANÊ olarak, HEVİYA GEL ismiyle yeni bir yayın organı çıkaracak, ve “örgütsel birleşme ilkeleri”ne uygun olarak örgütsel birliği pekiştirecektir.

Görev, bu tarihi adımı güçlendirmek ve geliştirmektir. Bu adıma omuz veren devrimci kadro, bizim için bir değerdir; savaşımızda yeteneklerine göre değerlendirilecektir.

Mayıs 1986

KİP GEÇİCİ BİRLİK KOMİTESİ
TKSP ROJA WELAT